

[Steen.]

me; særlig hvad Butikker og Forretningslokaler angaar. Den Kommission, der har beskæftiget sig med disse Forhold, har jo nu afsluttet sit Arbejde, og det er mig bekendt, at den højtærede Indenrigsminister vil forelægge Rigsdagen Forslag til en varig Ordning af disse Forhold.

Ser vi paa det næste Spørgsmaal, jeg nævnte, Beskæftigelsesspørgsmaalet, og hvad der fra Lovgivningsmagts Side kan gøres her til Opnaaelse af det Maal, jeg opstillede, saa henviser vi til det Forslag om Beskæftigelse for Arbejdere, der længe har været ramt af Arbejdsløsheden, som den højtærede Regering nu igen har fremsat. Og det er vor Opfattelse, at en noget mere omfattende Udstykning uden for det sønderjyske Landomraade end den, vi i tidligere Aar har gennemført, er en af de Veje, vi bør have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg er her forberedt paa at møde en Indvending, som er bygget over den Tankegang, at det kunde jo være rigtigt og forstandigt og formaalstjenligt med denne Udstykning af Landbrugsjorden, saa længe dansk Landbrug og navnlig det mindre Landbrug kunde arbejde saaledes, at der indkøbtes Korn og Foderstoffer, som omsattes til forædlede Landbrugsprodukter, for hvilke der var et frit og ubegrænset Marked; anderledes maa Forholdet bedømmes i Dag med de begrænsede Afsætningsmuligheder, vi nu har. Det er en Indvending, som jeg paa ingen Maade afviser, en Indvending, som jeg erkender er rigtig, og som vi i vort fremtidige Udstykningsarbejde bør tage Hensyn til paa den Maade, at de Brug, vi ved Statens Medvirkning fremtidig opretter, bør være betydeligt større, end det var nødvendigt under de tidligere Omsætningsforhold. Efter vor Opfattelse bør de fremtidige Brug være saa store, at Omsætningen af de paagældende Ejendomme egen Avl kan være det økonomiske Grundlag for Familiens Eksistens. Der kan jo ikke være Tvivl om, at Fortsættelsen af en saadan Landbolovgivning, der i sig indeholder Mulighed for Landbougdommen for engang at gaa ind i de selvstændigt erhvervsdrivendes Rækker, vil indeholde en stærk og værdifuld Opfordring til de bedste blandt Landbougdommen til at blive paa Landet og dær dygtiggøre sig til den fremtidige Stilling, der er Mulighed for at opnaa.

Naar jeg tænker paa de store Krav, der stilles til den Landbruger, der skal klare sig, og de Muligheder, Landbougdommen har for at dygtiggøre sig, er det naturligt at

drage en Sammenligning med Byungdommens Stilling, og saa kommer jeg til det Resultat, at Landbougdommens Muligheder er ikke paa Højde med Byungdommens. I Byerne har man tekniske Skoler, Aftenskoler o. s. v., og Undervisningen er i mange Tilfælde tilrettelagt saaledes, at ogsaa de unge, der om Dagen har en Gerning at passe, kan nyde godt af de paagældende Skolers Undervisning, men ser vi paa Landbrugets Forhold — ja, man kan svare, at vi har da baade Højskoler og Landbrugs-skoler, og det er rigtigt, men alle ved, at det er en meget begrænset Del af den Landbougdom, jeg her taler om, som hidtil har haft Mulighed for fuldt ud at udnytte disse Goder. Jeg har med Interesse set, at den kendte sjællandske Landmand, Gaardejer Niels Nielsen, Farringløse, beskæftigede sig med dette Spørgsmaal i en Tale, han foreleden holdt ved Ringsted-Egnens Landboforenings Generalforsamling. Han fremhæver meget stærkt de Synspunkter, som jeg her har antydnet, gaar meget vidt — om man bør gaa saa vidt, som han tænker sig at gaa, ligefrem indføre en tvungen Undervisning, er jeg ikke sikker paa, og det kan jeg i hvert Fald ikke i dette Øjeblik tage Stilling til, men at der her er en Opgave, som Lovgivningsmagten bør have Opmærksomheden henvendt paa, føler jeg mig ganske overbevist om. Den nye Lov, der er gennemført om Aftenskoler, er sikkert, anvendt paa den rigtige Maade, et Skridt i den rigtige Retning, og det er muligt, vi her har et Grundlag, man til Opnaaelse af det, jeg tænker paa, kunde bygge videre paa. Klart er det, at gaar man ind for den Tankegang, staar man over for noget, der kræver en Udgift fra Statens Side, men vi har jo liggende paa vore Pladser ogsaa i Aar et Forslag om paa samme Maade som i tidligere Aar at nedsætte de lovbundne Landbrugsbevillinger med et bestemt Beløb, og det er jo muligt, at der var en Vej frem her, at man anvendte, helt eller delvis, det Beløb, der her spares paa Landbrugsbudgettet, til Dygtiggørelse af Landbougdommen. Det er vor Opfattelse, at et saadan Forsøg bør gøres, og vi har faaet denne Opfattelse i Forbindelse med det Spørgsmaal, som Gang paa Gang møder os, nemlig Spørgsmaalet om Landbrugets Mangel paa Arbejdskraft. Selv om jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Spørgsmaal overdrives noget, saa er vi dog ganske klar over, at vi her staar ved et Problem, der har Krav paa Opmærksomhed. Socialministeriet har henvendt sig til det Arbejdsløshedsraad, der er nedsat, og spurgt om